Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

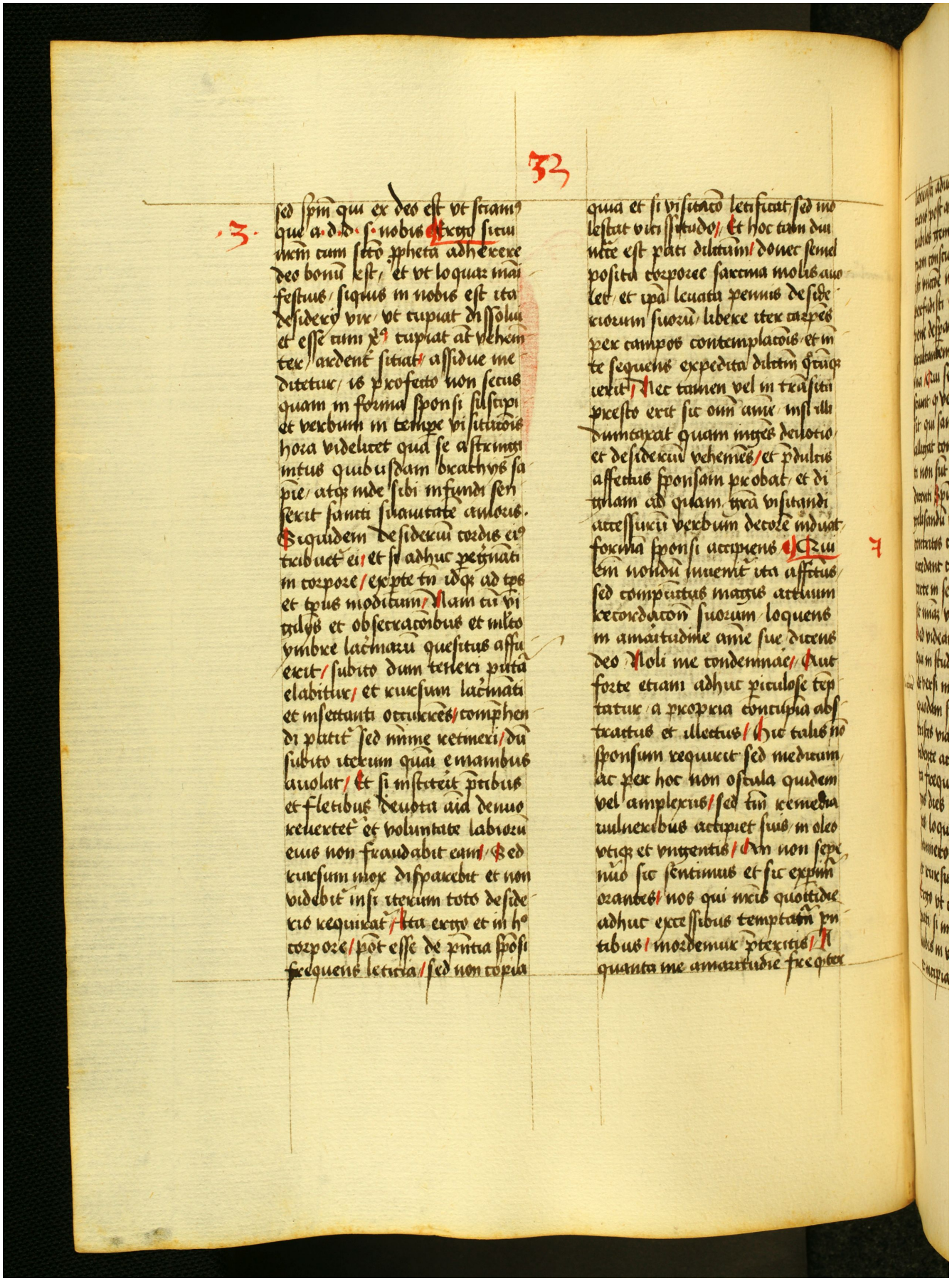

33

3. sed spm qui ex deo est vt scriam
quæ a.d.d. s. nobis ¶ Ecce sicu
mem cum sero pheta adherere
deo bonu est, et vt loquar ma
festus, siquis in nobis est ita
desidero vie, vt rupiat dissolui
et esse cum xo rupiat ad vehem
ter ardent sitiat, assidue me
ditetur, is profecto non secus
quam in forma sponsi suscipi
et verbum in tempore visitatois
hora videlicet qua se astrinxi
mus quibusdam breathos sa
pie, atq; inde sibi infundi sen
serit sancti silentitate cultoris.
¶ Siquidem desideriu cordis ei
tribuet ei, et si adhuc pegnati
in corpore, excpte tn idq; ad tps
et tpus modicum, ¶ Nam cu vi
tulos et obsecratoibus et multo
ymbre lacrimarū quesitus affu
erit, subito dum tetigeri putā
elabitur, et rursum lacrimati
et insertanti obtutibus, comphen
di patit sed minime retineri, du
subito iterum quasi e manibus
auolat, ¶ Et si institerit precibus
et fletibus devoti aia denuo
reuertet et voluntate labiorū
eius non fraudabit eam, ¶ Sed
rursum mox disparebit et non
videbit insi iterum toto deside
rio requirat, ¶ Ita certe et in h°
corpore, pot esse de pnta sposi
frequens letitia, sed non copia

quia et si visitato letificat sed mo
lestat viti ssitudo, ¶ Et hoc tam du
ritie est pati dilatum, donec semel
posita corpore sarcina molis auo
let et ipa leuata pennis deside
riorum suorū libere iter arpes
per campos contemplatois et in
te sequens expedita diletim grāq;
iertit, ¶ Nec tamen vel in transitu
presto erit sic omn amic insi illi
dumtaxat quam integre deuotio
et desideriu vehemes, et pdulcis
affectus sponsam probat, et di
tiam ad quam, ita visitandi
attessuciu verbum decore induat
forma sponsi accipiens ¶ Cum 7
em nondum inuenit ita affitus
sed compunctus magis attentum
recordatoē suorum loquens
in amaritudine anie sue dicens
deo ¶ Noli me condemnare, ¶ Aut
forte etiam adhuc periculose tep
tatur a propria concupia abs
tractus et illectus, ¶ Hic talis no
sponsum requirit sed medicum
ac per hoc non osculā quidem
vel amplexus, sed tm remedia
vulneribus accipiet suis in oleo
rigi et vngentis, ¶ Cm non sepe
numero sic sentimus et sic expim
entamur, nos qui meis quotidie
adhuc excessibus temptam pu
tabus, mordemur preteritis, ¶
quanta me amaritudie frequēter